

33 nedeľa B 2024

AI Žiaci strednej školy boli na školskom výlete. Okrem iného navštívili jeden starobylý kresťanský chrám. Zatiaľ čo profesor vysvetľoval históriu kostola, žiaci si všimli, že ich spolužiak z Afriky napriek čiernej pokožke viditeľne zbledol a začal sa triasť. Neovládol sa a prerušil výklad slov pána profesora a pohľadom, ktorý prezradzoval zdesenie, povedal: „Čo je to?“ Jeho ruka ukazovala na kríž. „Čo mu to urobili? Prečo? Kto to je?“ Pre profesora a pre spolužiakov to bolo prekvapujúce, že ich spolužiak nič nevedel o Ježišovi Kristovi.

Nás pohľad na kríž už nedesí. Zvykli sme si na neho. Kríž sa pre nás stal dekoratívnym predmetom. Inak tomu bolo v prvokresťanských dobách. Kríž bol pre ľudí znakom pohoršenia, budil hrôzu, strach a odpor. Pre kresťanov však kríž znamenal niečo iné. Bol a je znamením spásy. Je kľúčom k porozumeniu ľudského života. Znamená možnosť premeniť bolesť, utrpenie na zmysluplný život a lásku.

KE Dnešné evanjelium môže v nás vzbudzovať pocity hrôzy, strachu a neistoty na jednej strane alebo pocity zmysluplného zavŕšenia pozemského života spojeného s Kristom: „V tých dňoch, po onom súžení, slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoj jas, hviezdy budú padať z neba a nebeské mocnosti sa budú chvieť. Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou. On pošle anjelov a zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch strán sveta, od kraja zeme až po kraj neba.“

DI V spleti neistôt tohto sveta a života nám Kristus predstavuje najmenej dve istoty: tento svet raz pominie, osobný život každého z nás, teda náš pozemský život tiež raz skončí. Nakoniec nám ponúka ešte jednu možnosť, ktorá sa pre nás môže stať treťou istotou: opravdivá žitá viera v Boha končí radostnou spásou. Pre ľudí bez viery však končí opravdivou katastrofou. Ježiš chce, aby sme sa pripravovali na to, aby nás mohol priviesť k Nebeskému Otcovi. Oznámenie a výstraha nás má viesť k zodpovednosti za náš život, aby sme obstáli pred tvárou prichádzajúceho.

PAR Blížiaci sa koniec cirkevného roka nám cez Božie Slovo navádza atmosféru a situáciu záveru ľudských dejín. Žijeme v neustálom napätí v rýchle sa blížiacom okamžiku Kristovho druhého príchodu. Už mnohokrát ľudia v dejinách čakali na tento deň. Boli rôzne sekty, ktoré ho už toľkokrát predpovedali a zmýlili sa. V zlých a hrôzostrašných dobách, keď ľudia prežívali vojny, všelijaké zlomy a krízy, domnievali sa, že už to musí nastať. Možno si myslíme, že ten čas nastal v našej

dobe tiež, keď zúria na svete vojny, ktoré môžu vyvrcholiť v tretiu svetovú kataklizmu. Lenže podľa predošlých skúseností máme tendenciu hovoriť: „Veď sa nič nebude diať! To už tu bolo niekoľkokrát.“ Môže nás to viesť k lenivosti vo vzťahu k Bohu a tak nemyslíme na večnosť. Až príliš sa usadzujeme v tomto svete, a preto nás budúci svet príliš neláka, ale ľaká a straší.

Máme tu však Ježišovo slovo, ktoré nám jasne hovorí, že určité znamenie bezpečne ukáže ten blížiaci sa okamžik. I keď tento deň nikto nepozná, predsa podľa Ježiša Krista máme byť pripravení, bedliaci, aby sme mohli s ním mať účasť na večnej sláve.

MY Pápež Ján XXIII. vo svojom denníku *Denník duše*, ktorý si písal od študentských rokov až do smrti ako pápež, a ktorý sa stal pre mnohých vzpruhou a oslovením, napísal: „O niekoľko dní budem mať 58 rokov. Ďakujem ti, Pane. Z hľadiska zdravia a energie sa ešte cítim mladý, ale nič si nezastieram. Keď ma budeš chcieť, som pripravený. I v smrti a najmä v smrti. „Bud' vôľa Tvoja“. Ako 64-ročný napísal: „Nesmieme si zakrývať pravdu: Som už na ceste staroby. Duch sa ešte bráni, lebo sa cítim mladý a pohotový. Stačí však pohľad do zrkadla, aby som sa usvedčil, že... Nie, ja neplačem a ani si nežiadam vrátiť roky naspäť... Zverujem sa milosrdenstvu Pánovmu... Dívam sa do budúcnosti, či už bude krátka alebo dlhá, lebo ju chcem zasvätiť Posväcovateľovi.“ Ako 81-ročný, teda o dvadsať rokov neskôr a niekoľko mesiacov pred smrťou, napísal si do denníka: „Cítim vo svojom tele začiatok choroby, ktorá by mohla byť u starca normálna. Znášam ju s pokojom, i keď ma niekedy sužuje...“ A posledné slová z denníka? „Pane Ježišu, pomôž mojej nedostatočnosti. Pane, Ty vieš všetko. Ty vieš, že Ťa milujem.“

ADE Nevieme kedy skončí tento svet a nevieme kedy skončí náš osobný svet. Vieme však ako máme žiť, aby sme sa ani jedného z tých koncov nemuseli obávať. Obnovme si aj tento týždeň hlbokú vieru v Boha svojim praktickým životom, aby sme sa nemuseli triasť od strachu, ale v pokoji privítali čokoľvek má prísť. Amen.